

РЕШЕНИЕ

№ 22720

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 02.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **8633** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.17,ал.1, т.7 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Н. К.- гражданин на С. срещу Решение №3699/19.06.2025 година на Председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.79,ал.4,във връзка с чл.17,ал.1,т.7 от ЗУБ и чл.75,ал.1,т.4 от ЗУБ прекратил предоставения с Решение № 2449/26.11.2020 година хуманитарен статут на Н. К..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се,че същата не упълномощила адвокат, който да подаде молба за прекратяване на предоставения и хуманитарен статут и без да е подала документи за отнемане на предоставения и статут, още повече,че не познава посочения адвокат и спрямо нея е извършено престъпление, подправени са документи или са използвани фалшиви такива. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание, оспорващият- Н. К. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се явява и в присъствието на преводач от арабски език – Тамам А. Ю. поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Наред с това, жалбата и се поддържа от адвокат К. редовно упълномощена,която заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не изпраща представител.

СГП редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,

вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение № 2449/26.11.2020 година на Председател на ДАБ е отказано предоставяне статут на бежанец на Н. К., но е предоставен хуманитарен статут на оспорващия.

Решението е влязло в сила поради необжалването му .

С Решение № 5486/07.06.2022 година на Председател на ДАБ е разрешено на Н. К. да се събере на територията на Република България със своята майка М. О. А., със своя баща М. М. К. М. Зайн и със своя непълнолетен брат А. К. М. М. и отказал да разреши на Н. К. да се събере на територията на РБ със своите пълнолетни братя Ш. К. М. М. и Хала К. М. М..

На 10.06.2025 година от името на оспорващия и по силата на пълномощно на адвокат Х. С. Н. е депозирана Молба за прекратяване на предоставен хуманитарен статут по реда на чл.17,ал.1, т.7 от ЗУБ.

На 19.06.2025 година до Председател на ДАБ е изготвена Докладна записка от Директор на Дирекция „ Качество на процедурата за международна закрила“, с която е предложено да бъде издадено Решение за прекратяване на хуманитарен статут на оспорващия и преписката да бъде изпратена в РПЦ- О. купел.

На 19.06.2025 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 3699, с което прекратил предоставения хуманитарен статут на оспорващия.

На 08.08.2025 година оспорващият узнал за решението , като на 15.08.2025 година е депозирал Молба до Председател на ДАБ, в която посочила, че никога не е депозирала молба за отказ от предоставян хуманитарен статут.

От показанията на свидетеля Х. Н.- адвокат, чието пълномощно е приложено по делото е видно , че не познава оспорващия, не е подписвал никакво пълномощно , посещавал е ДАБ месец юни 2025 година и впоследствие установил, че това е неговият подпис, като подписът, положен на въпросното Решение не е негов и не изготвя такива пълномощни и подписът категорично не е негов.

В показанията си свидетелят П.- служител в РПЦ- О. купел сочи, че не познава оспорващия, а и след приключване на производството, проверява за адреси и телефони, на които могат да се връчат решенията, връчил е Решението на адвокат Н., тъй като в молбата за прекратяване е било посочено, че чужденецът не се намира на територията на РБ и затова се е обадил по телефона на адвоката, като има пропускателен режим в РПЦ“ О. купел“.

Назначена е,изслушана и неоспорена от страните съдебно-графологическа експертиза, и в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява,че поддържа заключението си .

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.84,ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №3699/19.06.2025 година на Председател на ДАБ към МС на РБ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е издадено от компетентен орган-това е Председател на ДАБ, на когото нормата на чл.79,ал.4 от ЗУБ е предоставила правото да издава решения за прекратяване на хуманитарен

статут. Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че лицето И. И. е заемал длъжността Председател на ДАБ към МС на РБ към датата на издаване на Решението.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл.79,ал.4 от ЗУБ вр.с чл.17,ал.1,т.7 от ЗУБ.

При издаването на решението, Председател на ДАБ е спазил процесуално правните и материално- правните разпоредби, но след издаване на Решението са настъпили факти, които водят до отмяна на Решението.

От доказателствата по делото е видно, че административното производство е иницирано въз основа на твърдяна молба от оспорващия за прекратяване на предоставения хуманитарен статут, депозирана на 10.06.2025 година до Председател на ДАБ и представено пълномощно от страна на оспорващия на адвокат Н. да поиска прекратяване на предоставен хуманитарен статут и въз основа на това е издадено оспореното Решение. Но след като оспорващият е депозирал Молба, в която е посочил, че не е подавал такава молба и не е упълномощавал адвокат Н. да подаде такава молба, ответникът по оспорването е могъл да оттегли издадения от него акт за прекратяване на предоставения хуманитарен статут.

В нормата на чл.17,ал.1, т.7 от ЗУБ е посочено, че предоставена международна закрила се прекратява, когато чужденецът недвусмислено се е отказал от това да бъде признат за лице с предоставена международна закрила в Република България.

Вярно е,че към момента на издаване на Решението е била налице молба от оспорващия да бъде прекратен предоставения хуманитарен статут на оспорващия, но от изготвената съдебно-графологическа експертиза, неоспорена от страните,което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че подписът, положен върху пълномощното от 10.06.2025 година на мястото на упълномощител, не е на оспорващия Н. К. , което сочи липса на волеизявление да бъде прекратен предоставения и хуманитарен статут. Наред с това, отново от заключението на вещото лице изготвило съдебно- графологическата експертиза се установява, че подписите, положени от името на Х. С. Н. като пълномощник на Н. К. в мястото за „1 чужденец“ и в мястото на упълномощен адвокат на Адвокатско пълномощно от 10.06.2025 година са изготвени и положени от Х. С. Н., при което безспорно, че не е налице недвусмислено изявление на оспорващия за да бъде прекратен хуманитарният и статут. В тази насока, съдът не кредитира показанията на свидетеля Н. че не е полагал подписите върху пълномощното, защото те влизат в противоречие със събрания доказателствен материал и най- вече със заключението на вещото лице, изготвило съдебно- гарфологическата експертиза.

В аспекта на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че не е налице хипотезата на чл.17,ал.1,т.7 от ЗБУ- не е налице недвусмислено изявление на оспорващия да бъде прекратен предоставения и хуманитарен статут, което обуславя отмяна на решението.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на направените по делото разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят такива по аргумент от нормата на чл.92 от ЗУБ- в съдебните производства търсещите закрила се освобождават от държавни такси и заплащане на други разноски с изключение на разноските за експертиза, със законовата корекция, че такива не се дължат от чужденеца, ако той докаже че не разполага със средства за задоволяване на основните си жизнени потребности. От анализа на нормата е видно, че тя е създадена с цел защита правото на лицата, търсещи закрила на достъп до правосъдие. За да се обезпечи това им право, жалбоподателите са освободени от заплащането на държавна такса за образуване на съдебно производство, за разноски за предоставена от съда правна помощ, за

преводач и т. н. Независимо от това, оспорващите могат да направят разноси при заплащане на суми за експертните заключения, тогава, когато не е налице изключението на специалния закон. Заплащат суми за адвокатско възнаграждение в случаите, когато не са поискали или не им е била предоставена безплатна правна помощ. Разпоредбата не създава благоприятен режим за административния орган и по никакъв начин не го освобождава от заплащане на съдебни разноси, направени от оспорващата страна. По силата на чл. 143, ал. 1 АПК -когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, или установи незаконосъобразност по чл. 193, ал. 2, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

Оспорващият е представляван от адвокат, на когото е заплатил възнаграждение в размер на 600 лева / 307.69 евро и депозит за експертиза в размер на 460 евро/ или общо разноси в размер на 907,69 евро/1775,29 лева/.

Воден от гореизложеното, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №3699/19.06.2025 година на Председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.79,ал.4,във връзка с чл.17,ал.1,т.7 от ЗУБ и чл.75,ал.1,т.4 от ЗУБ прекратил предоставения с Решение № 2449/26.11.2020 година хуманитарен статут на Н. К..

ОСЪЖДА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ КЪМ МС НА РБ ДА ЗАПЛАТИ НА Н. К. – ГРАЖДАНИН НА С. СУМАТА ОТ 907,69 ЕВРО/1775,29 лева/- разноси по делото ,като същата следва да бъде възстановена от бюджета на ДАБ КЪМ МС На РБ.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.
Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ:

